

ματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Ιουλίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο του Βελγίου, εξαρτώντας τις εισαγωγές ζώντων ζώων προελεύσεως άλλων κρατών μελών από προηγούμενη έγκριση, παρεχόμενη ενδεχομένως αυτομάτως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της συνθήκης ΕΟΚ.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 5ης Ιουλίου 1990

στην υπόθεση C-42/89: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (1)

(Μη μεταφορά της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου στην εσωτερική έννομη τάξη — Προστασία της ποιότητας του πόσιμου νερού)

(90/C 192/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-42/89, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Thomas van Rijn) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: Jan Devadder) που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι, μη θεσπίζοντας εντός της τακτής προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1980 περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (2), και ιδίως των άρθρων 1, 2, 9, 18, 19 και 20 αυτής, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, F. A. Schockweiler και M. Zuleeg, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 5 Ιουλίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Παρέχοντας στην περιφέρεια της Βαλονίας την ευχέρεια να εγκρίνει την υπέρβαση των επιτρεπομένων ανωτάτων ορίων συγκεντρώσεων που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1980 περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, υπό προϋποθέσεις διαφορετικές από τις προβλεπόμενες με την εν λόγω οδηγία, καθώς και την παράδοση στο Veniers πόσιμου νερού που δεν πληροί τις εξαγγελόμενες με την οδηγία επιταγές, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 80 της 31. 3. 1989.

(2) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 255.

μενες με την εν λόγω οδηγία, καθώς και την παράδοση στο Veniers πόσιμου νερού που δεν πληροί τις εξαγγελόμενες με την οδηγία επιταγές, το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.

2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 28 Ιουνίου 1990

(Υπόθεση C-198/90)

(90/C 192/10)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. Wolfcarius και R. Barents, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε, στις 28 Ιουνίου 1990, ενώπιον του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, επειδή δεν αναγνωρίζει την παροχή οικογενειακού επιδόματος σε πρόωρα συνταξιοδοτηθέντες εργαζόμενες, οι οποίοι κατοικούν εκτός του εθνικού εδάφους, αλλά υπάγονται στην ολλανδική νομοθεσία δυνάμει των άρθρων 73 και 75 του κανονισμού ΕΟΚ αριθ. 1408/71, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από της συνθήκη ΕΟΚ·
- β) να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Τα πρόσωπα τα οποία λαμβάνουν στις Κάτω Χώρες, στο πλαίσιο κλαδικής ρυθμίσεως ή κανονισμού επιχειρήσεως, σύνταξη πρόωρου αποχωρήσεως από την εργασία («επίδομα VUT») παραμένουν στο πλαίσιο του Ziekenfondswet (νόμου περί ταμείων υγείας) υποχρεωτικώς ασφαλισμένοι και είναι, επομένως, εργαζόμενοι κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, υπάγονται δε στον ολλανδικό νόμο. Τα εν λόγω πρόσωπα δικαιούνται ίσης μεταχειρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 3 και πρέπει, επομένως, να λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 73, για τα οικογενειακά επιδόματα που καθορίζονται βάσει του ολλανδικού νόμου, χωρίς να μπορεί να τους αντιταχθεί, όπως ορίζεται στο άρθρο 75, ο όρος της υπάρξεως κατοικίας.